

Tövbe bütün günahları siler mi?

Cenab-ı Allah, (c.c.) insanı sevap ve günah işleyebilecek bir özellikte yaratmıştır. Yapılan kötülüklerden ve işlenen günahlardan kurtulabilmek için tövbe kapısını açık bırakmıştır. Tövbe insanı havf ve reca (korku ve ümit) arasında bırakır. Yapılan günahlardan Allah'a sığınma ve yakarıştır.

Cenâb-ı Allah (c.c.) Kur'ân'ı Kerîm'de meâlen şöyle buyurur:

*"Ancak tövbe edip de inanan ve salih amel işleyenler başka. Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."*¹

Bütün varlıkların tasarrufu hikmet sahibi yüce Allah'ın elindedir, nasıl geceyi- gündüze, kışı- bahara, baharı da yaza hikmet eliyle çeviriyorsa, öyle de tövbe eden ve salih amel işleyenlerin kötülüklerini de iyiliklere çevirebilir, tasarruf tamamen O'nundur.

Kur'ân'ın dellâli, Risale-i Nur'ların müellifi, çağın en büyük âlimi, mütefekkir ve müceddid Bediüzzaman Said Nursî hazretleri "Nihayetsiz kabiliyet-i şer, hayra tebdil" edilmesini "Şer ve gûnahta kullanılan kabiliyetlerin yönünü hayırlı işlere çevirmek" şeklinde istihrac etmiştir.

Şer hayra tebdil edildiği gibi, hasene (güzellik) de seyyiye (kötülük) dönüşebilir. Meselâ, ibadet gösteriş için yapılırsa hasene tamamen yok olup seyyiye döner. İbadet hasene olmasına rağmen riya onu seyyiye dönüştürür.

*İşte "Niyette öyle hâssasiyet vardır ki; seyyiatı hasenata ve hasenatı seyyiata tahvil eder. Demek niyet bir ruhtur. O ruhun ruhu da ihlâstır."*²

Hâlis bir niyetle tövbe eden bir mü'min, o hâlis niyetini Cenâb-ı Allah karşılıksız bırakmaz. Allah'a karşı yaptığı hatalarından pişmanlık duyması ile ciddî manada İslâm'a hizmet etmeye lâyık bir mü'min olabilir. Mesela, Hazreti Ömer (ra)'in İslâm öncesi ve İslâm sonrası durumu nazara verirse konumuzu te'yit eder.

Demek ki, niyet hayırlı olunca hasene; kötü olunca seyyie hükmüne geçer. Tabir caiz ise, direksiyon niyete göre döner....

Halis ve Nasuh bir tövbeyle Allah'a dönen bir mü'minin günahları affolunur mu?

Elbette doğrusu Allah bilir, yalnız kul hakkı kulun affetmesi gerekir. Dünyada helallik alınmadığı takdirde, kişi hesaba çekilecek, mazlumun hakkı bir şekilde zulmedenden alınacaktır. Adalettin muktezası bunu gerektirir.

“Zulüm üç çeşittir. Allah’ın asla affetmeyeceği zulüm; Allah’ın affedeceği zulüm ve Allah’ın göz ardı etmeyeceği zulüm.”

1- Allah’ın asla affetmeyeceği zulüm. Allah’a ortak koşmaktır.

2- Allah’ın affedeceği zulüm ise, kulların kendileri ile Rableri arasında kendilerine yaptıkları zulümdür.

3- Allah’ın göz ardı etmeyeceği zulüm ise, kulların birbirlerine karşı yaptıkları zulümdür ki, hakları birbirlerine ödetmedikçe onu terk etmeyecektir.”³

Konumuzu özetleyecek bir vakıa ile kapatmak istiyorum.

Şöyle ki:

4 Mayıs 2009 tarihinde Mardin’in Mazıdağı İlçesi’ne bağlı Bilge köyünde iki gencin nişan töreninde kadın-erkek- çoluk- çocuk demeden, 44 insan öldürüldü. Katiller ile maktullerin dünyada yüzleşip helâllik istemeleri mümkün olamayacağına göre katillerin tövbe etmeleri günahların silinmesine yeterli olabilir mi?

Miras hukukunda şer’i hükümler varsa da mağdur ailelerin acılarını dindirmek, o canileri affetmeleri çok, amma çok zor....

Rabbim meâlen şöyle ferman buyurmuş: *“Kim zerre miktarı şer işlemişse onu (karşılığını) görür.”*⁴

Demek ki günahın küçüğüne-büyüğüne bakılmadan mahkeme-i Kübra’da, mazlumun hakkı, zalimden alınacaktır.

Şunu da belirtelim ki, Allah dilerse mazlumu razı ederek hakkından vazgeçmesini sağlar buna da kimsenin itiraz hakkı yoktur.

Dipnotlar:

1- Furkan, 25/70.

2- Mesnevî-i Nuriye s. 269.

3- Suyuti, el- Camiu’s Sağır,

4- Zilzâl Sûre Ayet 8’de